

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 372/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť A. K., M., zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 29/2009 v súvislosti s nariadením predbežného opatrenia a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. K. odmieta z dôvodu nedostatku právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. októbra 2009 doručená sťažnosť A. K., M. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 29/2009 v súvislosti s nariadením predbežného opatrenia.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením okresného súdu č. k. 5 C 29/2009-24 z 18. marca 2009 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým okresný súd zakázal sťažovateľke v postavení žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na Správe katastra S., katastrálne územie M., na liste vlastníctva č. 1192 ako pozemok – parcela č. 462/2 o výmere 1484 m² vo vlastníctve sťažovateľky v podiele 1/20, ako aj s nehnuteľnosťami zapísanými na liste vlastníctva č. 1200 ako pozemok – parcela č. 462/25 o výmere 678 m², pozemok – parcela č. 462/40 o výmere 141 m², stavba súpisné č. 567 – rodinný dom postavený na pozemku – parcele č. 462/40 o výmere 141 m² v celosti vo vlastníctve sťažovateľky (ďalej len „nehnutel'nosti“), najmä tieto nehnuteľnosti predať, darovať, zameniť, dať do prenájmu alebo bezplatného užívania, ako aj akýmkoľvek iným spôsobom scudziť alebo vložiť ako nepeňažný vklad do základného imania akejkoľvek obchodnej spoločnosti alebo družstva, alebo zaťažiť právom k cudzej veci, najmä záložným právom, zabezpečovacím prevodom práva alebo zriadením vecného bremena, alebo akýmkoľvek iným spôsobom zaťažiť až do právoplatného skončenia konania o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy z 15. decembra 2008 vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 29/2009.

Proti označenému uzneseniu okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia podala sťažovateľka odvolanie. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 4 Co 205/2009 z 30. júna 2009 uznesenie okresného súdu potvrdil.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka nesúhlasí s uznesením okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia, keďže zastáva názor, že neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, keďže žalobca neosvedčil naliehavosť bezprostredne hroziacej ujmy, a zároveň podľa názoru sťažovateľky „... *Súdu prvého stupňa akosi uniklo, že predmetom bezodplatného prevodu spoluvlastníckeho práva od p.*

K., ktorý je dlžníkom navrhovateľa, na odporkyňu bol len spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti vo výške 1/2... Súdu taktiež uniklo, že hodnota nehnuteľnosti, s ktorou zakázal odporkyni nakladať je niekoľkonásobne vyššia ako samotná hodnota pohľadávky navrhovateľa voči p. K., a to i keby sme brali do úvahy len 1/2 z hodnoty nehnuteľnosti, i tá hodnota je niekoľko násobne vyššia. Je tu zjavný nepomer spôsobujúci, že predbežné opatrenie neprimerane zasahuje do práv odporkyne a absolútne bezdôvodne zvýhodňuje navrhovateľa. Tento nedostatok je dôvodom na zamietnutie návrhu na vydanie predbežného opatrenia.“

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„Slovenská republika, zastúpená Okresným súdom Pezinok v konaní o nariadení predbežného opatrenia, spis. zn.: 5 C 29/2009 porušila právo A. K., M., Slovenská republika upravené v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení jeho protokolov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke A. K., M., Slovenská republika, finančné zadostučinenie vo výške 1.000,- € (slovom: jeden tisíc eur), ktoré je Okresný súd Pezinok povinný im vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Pezinok je povinný nahradiť A. K., M., Slovenská republika do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia (v zmysle § 36 ods. 2 z. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov) trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 414,06 EUR... na účet advokátskej kancelárie JUDr. M. M., vedený v...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľka namieta, že k neprípustnému zásahu do jej práv došlo postupom okresného súdu v konaní vedenom sp. zn. 5 C 29/2009 v súvislosti s nariadením predbežného opatrenia.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd

nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

Súčasťou konštantnej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

V danom prípade mala sťažovateľka proti postupu okresného súdu súvisiaceho s nariadením predbežného opatrenia, ako aj proti samotnému predbežnému opatreniu okresného súdu č. k. 5 C 29/2009-24 z 18. marca 2009 právo podať odvolanie, o ktorom bol oprávnený, ako aj povinný rozhodnúť krajský súd. Právomoc krajského súdu vo veci sťažovateľky vylučuje právomoc ústavného súdu. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že sťažovateľka právo podať odvolanie využila, pričom označené uznesenie okresného súdu, ktorým nariadil vo veci predbežné opatrenie, bolo preskúmané v odvolacom konaní krajským súdom, ktorý o ňom rozhodol uznesením č. k. 4 Co 205/2009-47 z 30. júna 2009 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Označené uznesenie krajského súdu sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu nenamieta.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2009